

Насловне стране српске штампе пре неколико дана освојили су скоро славобитни наслови који говоре о томе да се баш на леђима Србије ломи светска погача утицаја - наиме САД и Русија се боре за утицај у Србији, јер је утицај у Србији кључни доказ утицаја у свету. Па из тога испада да смо много битни, што је многим овде натерало сузе на очи, иако су заборавили да, кад год смо били битни, много смо надрљали. У том смислу, очигледно, треба тумачити и поједине изјаве америчких историчара о томе да је распад СФРЈ, и оно што је потом уследило, био пројекат америчког експеримента, као и тезе да би, да је СФРЈ опстала, она данас била битни економски фактор у Европи.

Битност овог парченцета света, што јес' јес', огледа се и у томе што је Бојан Пајтић, као гост на изборној конференцији Демократске странке САД, у Филаделфији, стигао да дојави српским медијима да је код својих "америчких саговорника" приметио извесну нелагоду (sic!) што је Вучић ишао код Путина. Труд Бојана Пајтића за превагу америчког утицаја у Београду, да се забележи, за злу не требало, јер се лидер српских демократа први препоручио, на извору, за осећање исте врсте нелагоде, само је питање да ли је нелагоду пријавио правим саговорницима, то јест онима којима је лагодност гледе Србије на првом месту.

За то време у Србији се осећа нелагода са свих страна. Кардинал Степинац је рехабилитован, Главаш је ослобођен, а из Хрватске вичу да Србија мора да престане са старом националистичком реториком из деведесетих! У Србији желе добросуседске односе и осећају нелагоду гледе најновијег развоја ситуације са Хрватском, док у исто време Бакир Изетбеговић у посети Новом Пазару изједначује Санџак са Републиком Српском. И скоро у исто време Хашим Тачи изјављује у једном интервјуу да ће његова влада покренути судски процес против Србије, због геноцида који је Милошевићев режим извршио на Косову. Изненадна нелагода коју осећају српски званичници због наших добрих суседа могуће је да има неке везе са нелагодом коју је и сам осетио Бојан Пајтић у Америци. Другим речима, као што би то лапидарно објасниле светске мреже,

Русија је крива за све.

А да је nelaгода ових дана најважнија српска реч, говори и прилично велика nelaгода коју је осетио амерички амбасадор у Србији, Кајл Скот, и коју би сигурно осетио и Бојан Пајтић само да је био поред њега, приликом посете избегличком кампу у Хоргошу. Амбасадор Скот је оценио пре неколико дана у Суботици да мигранти који бораве у импровизованом кампу у близини граничног прелаза Хоргош живе у условима који су срамота и за Мађарску и за Србију, те је и фацијалном експресијом изражавао nelaгоду док је пред камерама националне ТВ слушао објашњења домаћих министара. Његова nelaгода је разумљива - скоро свакодневна смотра српских министара не даје довољно добре резултате, и Србија је опоменута да се опамети у погледу третмана избеглица које су америчка и НАТО колатерална штета, али је свима, осим Ведрани Рудан, nelaгодно да то овде помињу.

Извесна nelaгода овде осећа се и у погледу стварања владе - прошло је скоро сто дана откада влада није створена, а колико видимо, и министру Дачићу је, некако, nelaгодно да о томе ових дана прича са мандатаром. Притисци на мандатара око састава нове владе више пута су помињани, али изгледа да сви имају извесну nelaгоду да јавно кажу ко врши притисак на мандатара, осим ако се прстом не покаже на Москву.

Бојан Пајтић није имао nelaгоду да говори о америчкој nelaгодности због тога што се у Србији осећа све већи руски утицај, па је устврдио и nelaгодну чињеницу да Путин саставља владу Вучићу, пошто би било много лагодније да то учини неко из лагодног Ленглија.

Да будемо поштени, и сам мандатар је недавно изјавио да ако он не састави владу, саставиће је неко други, а о nelaгодности која се, изазвана nelaодношћу коју је осетио и Бојан Пајтић у Филадельфији, осећа под овом малом шајкачом неба, nelaгодно је говорити.

Као што је некако nelaгодно говорити и о изненадној посети Београду потпредседнице украјинске владе, Иване Климпш-Цинцадзе, када је изјавила да и Украјина и Србија имају исти циљ, "а то је чланство у Европској унији истакавши важност међусобне подршке на европском путу".

Осетити извесну нелагоду у српском језику се каже: "Тешко нама".

(Вечерње новости)